

بسم الله الرحمن الرحيم

موسیقی او نوي لیکوالان

مؤلف مولوي عبدالهادي حماد

بسم الله الرحمن الرحيم

مقدمه

الحمد لله الذي اعدا لسامعين الغناء عذاب مهين . كما قال الله تعالى : ومن الناس من يشتري لهو الحديث ليضل عن سبيل الله بغير علم ويتخذها هزوا اولئك لهم عذاب مهين O (سورة لقمان ٦) قال : عبدالله بن مسعود في تفسير لهو الحديث : والله هو الغناء . والصلوة والسلام على من وعد بوجوب المسخ والقذف والخسف لظاهرين الغناء كما قاله : في هذه الامة خسف ومسح وقذف واذا سئل منه وقت الوقوع فقال : اذا ظهرت القينات والمعازف وشربت الخمر . (رواه ترمذی) محمد واله واصحابه الذين اتفقوا باتباعه وعلى جميع من تابعهم باحسان الى يوم الدين .

وبعد :

درنولوستونکو : دځښتنن تعالی (جل جلاله) لورینه ده چې دیوه داسی دین په ملنه یې نازولی یوچې ددنیایو ښکلی ژوندون دټکاو اودبیاژوندون دتل پاتی هوسایي لپاره داسی اصول پکښی نغښتی دی چې دپیل څخه ترپایه پوری یوه نقطه نیمګړتیا نه ده پکښی بریښیدلی .

هوکی : داپو واقعیته دی ځکه که وهغه شیانو ته ځیرسو چې دعملیت په ډګرکې مولیدلی دی او هیڅ سترګې پری پوتولای نسو نو یقیناً مودزبات تربریده رسولای سی . دبیلګې په ډول : اسلام ښودلی ده چې موسیقی حرامه ده ، داچې ولی وروسته به ثابتې سی ، او اسلام پرانسانانو هیڅ داسی شی حرام نه ګرځوی ترڅو داخروی ګټو ترڅنګ دنیایو ګټی نوی پکښی . لکه څرنګه چې په پیل کې اسلام موسیقی حرامه کړه نو شاوخوا (١٤) پیړی عمل ورباندی وسو دپورتنیو پیړیو په اوردو کې رنځ پوهانو (طبیبانو) اواروپوهانو نظروکړی ووچې موسیقی دځینو دماغی رنځونو درمل ده اوحال داچې اسلام هیڅ یوداسی شی پرانسانانو حرام نه ګرځوی چې په هغه کې دانسان روحی یاجسمی ګټه وی ، خوله نیکه مرغه حق هیڅ وخت نه پوتیږی دیویشتمی پیړی اواروپوهانو چې انسان د (سیکالوجی) لمخې څیړلی دی جوته کړی یې ده چې بالعکس (سرلټ) موسیقی دځینو روانی اودماغی ناروغیو لامل ده ځکه په طبیعی ډول انسان چې په نورمال حالت کې موسیقی واورى خامخا په روحی تحریک راځی او هغه څه یې په خیال کې راځی چې دده ورسره مینه وی کله چې دخیال (حس) دمینه لرونکی شی درک وکړی په پایله کې یې دځوند پرځای یوډول تزلزل اوناارامتیا منځته راځی چې همدغه ددوام څخه وروسته یوډول نه رغیدونکی روانی ناروغی ده . دلایاتو معلوماتو لپاره لوییدیځی (غربی) اواروپایي ورځپاڼی دنوو اواروپوهانو نظریات مطالعه کړی چې د (انټرنیټ) د ویب پاڼوله لاری په اسانه ترګوتو کیدلای سی .

که څوک پدې آند وی چې انسان ځښتنن تعالی (جل جلاله) داسی جوړکړی دی چې طبعاً دموسیقی سره مینه لری اوځوند پری اخلی نوبیا یې ولی پری حرامه ګرځولی ده ؟ نوموړی آند به هغه وخت دویلو وړوی چې دلاندی دوو پوښتونو جواب یې ولی وی لومړی داچې دارینه نه ده چې انسان دهرشی غوښتنه کوله هغه شی باید حرام نسى ځکه انسان ډیروخت دداسی شیانو غوښتنه کوی چې په ښکاره دانسان تاوان وی لکه غلاکول ، زنا کول ، شراب چینیښل اوداسی نور داټول هغه شیان دی

چې په ښکاره يې ټول بشریت ته بدی پایلې معلومی دی نوهر شی چې انسان غواړی هغه درواوالی لارنده . دویم داچې پورتنی پوښتونکی انسانی مینه دموسیقی سره نوی څیرلی ،

دایو څرگند حقیقت دی چې دانسان نفس دموسیقی داوردیلو سره مینه لری مگر دومری پکارده چې وښودل سی چې کوم نفس دموسیقی سره مینه لری ؟ ځکه نفس دری حالته لری .

الف : نفس اماره : نوموری نفس دهغه نفس څخه عبارت دی چې انسان بدو اوناامو کارونو ته هڅوی اودهغه بدو کارو سره مینه لری چې دالله (جل جلاله) مبادعت پکښی نغښتی وی لکه چې الله (جل جلاله) فرمایي :

ان النفس لامارة بالسوء . (یوسف ۵۳)

ژباړه : بیشکه نفس زیات امرکونکی دی په بدو سره .

ب : نفس لوامه : نوموری نفس دهغه نفس څخه عبارت دی چې دعلوی عالم ولوری ته هڅه کوی اودناوره کارونو څخه تیښته کوی که کومه تیروتنه ځنی وسی دځان لپاره یې شرم کښی اوځان ملامت بولی ، لکه چې الله (ع) فرمایي :

ولااقسم بالنفس اللوامة (قیامة ۲)

ژباړه : قسم کوم په نفس ملامت کونکی باندی .

ج : نفس مطمئنة : نوموری نفس دهغه نفس څخه عبارت دی چې دعلوی عالم ولوری ته میل کوی اودڅښتن تعالی (ع) پر پیروی اواطاعت باندی خوند اخلی او په کښی ورته پوره ارامتیا اوتسلی وی لکه چې الله (ع) فرمایي :

یايتهاالنفس المطمئنة ارجعی الی ربك راضية مرضية . (الفجر ۲۷ - ۲۸)

ژباړه : ای نفس ارام نیونکی ! (زما په ذکر) راوگرځه (ددنیا نه) وځپل رب ته په داسی حال کې چې راضی یې (ته دالله (ع) څخه اوالله (ع) سته څخه) راضی وی .

پورتنی دری حالتونه که څوک دزړه ومخ ته کښیردی نو ښکاره خبره ده چې انسان دنفس اماره په حالت کې دموسیقی سره مینه لری ځکه نفس اماره تل داسی غوښتنی کوی چې دانسان لپاره په ریښتینی ډول تاوان وی لکه غلا ، زنا اوداسی نور ، هغه وخت به پورتنی سوال پرځای وی چې مطمئنه نفس الله(ع) داسی جوړکړی وی چې دموسیقی سره یې مینه لرلای اوبیا باندی حرامه سوی وی ددی خبری دثبوت لپاره چې مطمئنه نفس دموسیقی سره مینه نه لری دتولو انبیاء (ص) ، اصحابو (رض) ، اولیاء(ع) اوصلحاء شتون دی چې یوه هم دموسیقی سره مینه نه ده ښودلی که څوک دسهروردیې طریقې تگ لاره دبیلگی په توگه ښیې نووبلای سم چې کومه موسیقی چې په کوم تعریف مور پیژنو هغه دغه موسیقی نه ده بلکی هغه یوکیف اوپه ښکلې اواز مذهبی شعرویل ووچې دځینو الاتو په مټ راځی ځکه نوموری طریقې رباب ، شپیلی ، ډول اوداسی نور استثناء کړی دی . اوس راځو معاصره موسیقی ته لومړی باید معاصره موسیقی وپیژنو په اوسنی وخت کې چې موسیقی اوریدل کیری درباب ، ډول اوشپیلی په ملنه غزل ویل دی دغه موسیقی هغه موسیقی ده چې په ناروالی کې یې هیچا نه شک کړی دی اونه یې اختلاف کړی اوپه تیرو پیړیو کې چې ځینو علماؤ کوم اختلاف کړی دی اویایې ځینو درواوالی پرېکړه کړی ده هغه یواځی غناء (په ښکلې اواز شعرویل دی) اویاهغه موسیقی ده چې مستی نه راولی لکه دساعت زنگ یا دکوردخبرولو زنگ (گڼتی) او اوسنی موسیقی چې اوریدل کیری چې په ریښتیانی ډول خلک فحشاء اوبدو کارو ته هڅوی په نارواوالی کې یې هیچ شک نسته اونه تیرو پیړیو څخه چا اختلاف پکښی کړی دی ځکه امام قرطبی لیکي : کومه تگ لاره چې ځینو صوفیانو په اوسنی وخت پیداکړی ده چې دشعرو په ملنه باجی ، شپیلی اوداسی نوروهی دغه کار حرام دی .

قرطبی جلد (۴) صفحه (۵۴)

دېدبختانه ددغه نازك تاريخه ځينې خلك بده استفاده كوي دفحشاؤ اوناوره كارونو لاره پرانيزي ترڅو د عقيدوي پلوه ناتوانه خلك په بيره دفحشاؤ او نارواوو كندو ته ورولوپيړي لكه دافغانی ټولنی يونوموتی پوه چې زما په اند يې په مغزو كې غرونه غرونه پوهه بنكاري او يو اثريي د موسيقي دجواز لپاره چاپ سوي دی خوزما په اند دڅيرنی اوشننی وروسته دنوموړی عالم ويناوی دحنفی مذهب ترڅنگ دنورو مذهبونو سره هم برابری ندی ځكه كوم دلائل چې نوموړی د موسيقي دجواز لپاره تهيه كړی دی لومړی خو هغه ټول دلائل دبنكلی اواز دجواز لپاره دی چې يوڅوك دشرعی اصولو سره برابر شعرپه ووايي اويا دزنگ لپاره دی دهغه موسيقي لپاره ندی چې مستی منخته راوړی لكه رباب ، شپیلی ، باجه اوداسی نور دويم داچې زموږ افغانی ټولنه په تغليبي ډول يوه حنفی مذهبه ټولنه ده ليكوال يودليل هم دحنفی مذهب له لوری ندی راوړی بلکی ټول دلائل يې دنورو مذهبونه اويا غيرمقلدينو راوړی دی چې دحنفی مذهب دنوموتو علماؤ لخوا په ټينگه رسوي دی اودسوالو لپاره يې قناعت بخشه جوابونه وركړل سوي دی .

ديادونی ورده چې ليكوال د موسيقي دجواز دومړی لاره پرانيسټلی ده چې دافغانی ټولنی ټوله موسيقي يې رواكړی ده ان تردی چې دبنخواواز يې لاهم جائز كړی دی اوحال داچې كومه موسيقي چې اوس په افغانی ټولنه كی اوريدل كيږی يا په كيستونو اوسيدپيانوكي خرڅيږی ټوله دفحشاؤپرلوری خوځښت دی دغه موسيقي دټولو علماؤ په اتفاق حرامه ده او هيڅ ثبوت درواوالی يې نسته كه څه هم ليكوال يوځای ويوه چوكاټ اشاره كړی ده خو هغه يواځی دده خيالی انځور اوپريكړه ده په اوس وخت كې هيڅوك ددې جوگه ندی چې ديوه بډايه اسلام لپاره دی په يوه پريكړه كې چوكاټ وټكايي په ځانگړی توگه هغه څوك چې دڅلورو مذهبوپريكړه يې ترشاكړی وی اوخپله پريكړه ټپي ځكه تفسير احمدی ليكي د موسيقي درواوالی په اړه په يوه مذهب كې لارنسته

(تفسير احمدی صفحه ۶۰۳) .

بالاخره يواځی اويواځی دخپل دينی مسؤليت اودخپلی ټولنی دچوپړ په موخه ارسوم ترڅوليځی راونگارم اودقران ، حديث ، تفسير اودمذهب په رڼا كې وشنم چې موسيقي په څومړی ټينگو دلائلو حرامه ده اوپراوريدو ئی څومړی په لوره كچه بنديز دی اووښم چې څوك د موسيقي درواوالی لاره لټوی څومړي يې لاره چپه كړی اودټولنی دچوپړپرځای يې دټولنی سره څومړی ظلم كړی دی كه څه هم زه دناپوهی څخه په ملاسته يم خودمذهب د ځينو مخورو علماؤ دكتابونو څخه به ځينی دلائل رااځم كه څه هم زه دحنفی مذهب مقلد يم اوافغانی ټولنه هم په تغليبي ډول سره حنفی مذهبه ده اوزموږ دا اعتماد لپاره يواځی دمذهب پريكړی بسنه كوی خوبيا به هم داياتو اوحديثو شريفو ترڅنگ د پاته درو ريښتینو مذاهبو نظريات راواځم په ځانگړی ډول دهنددنيمی وچي ستر عالم مفتی محمد شفيع صاحب ليكنه (اسلام اور موسيقي) ترڅو په څرگند ډول معلوم سي چې د موسيقي حرام والی هغه حقيقت دی چې دڅلورمذهبونو په اتفاق منل سوی دی ، الله (ع) دی توفيق رانصيب كړی اوالله (ع) دی زما دغه كوچنی ليكنه دټولنی دوگړو داستفادی وروگرځوی اوالله (ع) دی يې دقبوليت په لورينه ونازوی . امين يارب العالمين

والحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين محمد واله

اصحاب اجمعين O

العبد الافقر الى الله عبدالهادی (حماد)

(۸ - ۲ - ۱۳۸۶ هجري شمسی)

اياد موسيقي درواوالی لپاره دهرچاقول ثبوت كيدای سی ؟ بلکی نسی كيدلای

که و حقیقت ته څیر سوچتیا دی نتیجی ته رسیرو چی څښتن تعالی (ع) لکه څرنگه چی یی په څرگندېدل دانسانانو په بڼوکی یی توپیر پیدا کړی دی همدا ډول یی په فکر وکی یی هم په دغه پیمانته توپیر پیدا کړی دی یعنی یواړخ به یی داوی چی یو څوک به دیوه شی سره مینه لری بل څوک به بیا دبل شی سره مینه لری چاته به سپیڅلی شی خوند ورکوی چاته به بیا یو کر غیرن شی خوند ورکوی چاته به داسی پریکره خوند ورکوی چی دده دافکارو سره ورته والی ولری خو بل چاته به بیا معکوسه پریکره خوند ورکوی اوداهم جوته ده چی ټولی پریکری په قران اوحدیث کی په تفصیل ندی بیان سوی بلکی ځینی مسائلی په قران کی حل سوی دی ، دځینو تفصیل بیا په حدیث کی بیان سوی دی اوځینی اجماع الامت ته پاته سوی دی نوکومی مسائلی چی په قران اوحدیث کی تفصیلا نوی حل سوی دحل لپاره یی دوی لاری سته .

الف : یواځی د مذهب پر پریکرو اعتمادوسی اود مذهب پر څیرنو اوشننو بادی بسنه وسی اودلائل ټوله دمذهبی منځ پانگی پرلوری پرینسودل سی .

ب : دامت محمدی (ص) دهراندی اوهر عالم خبره دا اعتمادور وگنل سی اووینایي دلیل لپاره دقبولیت وروگنل سی .

اوس نو که سالم فکر پورتنیو ډولارو ته څیرسی اوتریوه بریده شننه پکینی وکری اوفکری میشت عالی دخیرو اوپیرو څخه پاک کړی نو یقیناً به دې نتیجی ته ورسیری چی یواځنی دخلاصون لاره دمذهب تقلید دی ځکه که دمذهب تقلید ونسی نوپه نری کی په میلونو داسی کسان سته چی دنظرڅښتنان دی اوداهم جوته ده لکه چی ومویل تردیره حده پوری یی نظرونه یو دبل سره توپیرلری نولازمی ده چی هر څوک به دمسللی دحل لپاره خپل نظر په کاراچوی ټولی مسائلی به دخپل نظر مطابق حلوی اودقران اوحدیث تاویل به په خپله رایه دخپل نظر مطابق برابروی په پایله کینی به اسلام په نری کی په میلونو ډوله سی اوحال داچی اسلام یودین دی حق یودی دامت محمدی (ص) داتفاق اواتحاد پرځای به بیلتون رامنځته سی اودالله (ع) دامرڅخه به سرغرونه راسی چی په یووالی یی کړی دی مسلمانان به پرډلو ډلو وویشل سی حق به ترمنځ وړک سی دټولنی وگری به سخت اختلاف سره مخ سی هر څوک به دهغه چا قول رانقلوی چی دده خوین وی . اوکه دمذهب تقلید وسی پورتنی ټول ربرونه اوستونزی به لمنځه تللی وی داسی نده چی دمذهب پریکری نوپه باطله روانی دی اوهر انسان اړدی چی خامخا به یی تقلیدکوی بلکی ټولی مسلی دمذهب په رناکی د حق په غیره کی حل سوی دی . بل لادا چی هر سړی ددی جوگه ندی چی دمذهب په څیردی څیرنه وکری بالاخره ویلای سو چی دمذهب دتقلید پرته بله هیڅ دخلاصون لاره نسته اونه دهرچاقول دیوی موضوع دثبوت لپاره دلیل کیدای که څوک ورته کارکوی هغه په حقیقت کی دپورتنیو مشکلاتو دراوړلو اورته لمن وهی دمثال په ډول که دهغه لیکوال څیرنه راواخلو چی دموسیقی درواوالی لپاره یی کړی ده اوموسیقی یی روا بللی ده نو ویلای سو چی څوک موسیقی ته درواوالی لاره لټوی اوحال داچی شاوخوا د (۱۴) پیړیو په اوږدوکی دقران ، حدیث او (۹۵) فیصده علماؤ لخوا یی دحرمت تثبیت سوی دی اوڅلورو حقو مذهبونو دقران اوحدیث په رناکی پری اتفاق دی نوموړی کس دپورتنیو دلائلو پرته دصوفیانو دیوی لړکی ډلی ویناوی اویا دداسی علماؤ ویناوی ددلیل په موخه رااخلي چی داصحابو کراموپه مخالفت تفسیرکوی اوبادځینو علماؤ نظرااخلي چی دهغه مطلب یوشی وی اودی بل څه ځنی ارا ده کوی ایا دغه کار په اسلامی ټولنه کی مخالفت اچول ندی ؟ ایا دغه کاردمسلمه امت دډلو ویشلو لارپرانیسست ندی ؟ څوک چی دومی علماؤ اوتول حق مذهبونه پریردی اودلرکیو نظرت ته وده ورکوی اودټولی ټولنی په منځ کی یوه نوی اختلافی اورته لمن وهی ایا دا دالله (ع) دلاندینی قول مخالفت ندی ؟ چی الله (ع) فرمایي :

واعتصموا بحبل الله جميعا ولا تفرقوا (ال عمران ۱۰۳)

ژباړه : منگولی ولگوی په رسی دالله (ع) (یعنی دالله (ع) په قران باندی) ټوله، اوبی اتفاقی مه کوی .

اوڅوک چی پورتنی کارکوی ایا درسول (ص) دلاندینی قول مخالف ندی ؟ چی رسول (ص) فرمایي :

عن ابی هریره رض قال سمعت رسول الله (ص) یقول ما نهیتکم عنه فاجتنبوه وما امرتکم فاتوا منه ماستطعتم فانما اهلك الذین من قبلکم کثرت مسائلهم واختلافهم علی انبيائهم . (رواه البخاری)

ژباړه : دحضرت ابی هریره رض) څخه روایت دی چی فرمایي : درسول الله (ص) څخه می واوریدل چی ارشاد یی فرمایي : دکوم شی څخه چی می منعه کړی یاست ځان ځنی وژغوری اودکوم شی امر چی می درته کړی دی دخپل توان په پیمانته یی عملی کړی (ځکه) بیشکه هغه کسان چی له تاسو څخه مخکی تیرسوی دی (له دی امله) تباه او هلاک سوی دی چی خپلی

زیاتی مسائلی یې (داننباؤ څخه کولی یعنی تجسس یې کوی اوبی ځایه پوښتنی یې کولی) او اختلاف یې په انبیاؤ کې کوی .
څوک چې پورتنی کار ترسره کوی یعنی موسیقی روابولی ایا دغه کس به داصحابو کرامو (رض) مخالف نوی ؟ دمثال په ډول
عبدالله بن مسعود (رض) او عبدالله بن عباس (رض) دلوهو الحدیث په تفسیر کې چې په قران کې راغلی دی داسی فرمائی :

والله هو الغناء .

ژباړه : په الله (ع) قسم یادوم چې لهو الحدیث سندرې ویل دی .

یعنی ددوی په اند الله (ع) چې کوم عذاب دلوهو الحدیث په آیات کې بنودلی دی دسندرې ویونکی لپاره دی . ښکاره خبره ده چې
موسیقی حرامه سوه ځکه دموسیقی سره مل سندرې تر هغه ډیری بدی دی چې یواځی وی . اوس نو یو څوک چې نه صحابی
دی اونه تابعی دی هغه وایي : چې لهو الحدیث موسیقی نده مطلب دادی چې موسیقی حرامه نده که څه هم داصحابو (رض)
مخالفت پکښی وی اوحال داچې څلور حق مذهبونه په دغه موضوع کې دپورتنی مفسرینو اصحابو داند سره هم نظره دی
پدی ځای کې یو دمخورو اصحابو تفسیردی اویو دیوه ورستی عالم تفسیردی چې داصحابو دمخالفت ترڅنگ یې دمذهبونو
څخه هم پدغه موضوع کې لاره بدله کړی ده . که داصحابو (رض) پرتفسیر عمل وکړو موسیقی حرامه ثابتیری اومذهب څخه
انحراف هم نه راځی اوحیاط هم پدی لاره کې دی . که دورستی عالم پرتفسیر روان سو موسیقی حلاله ثابتیری خو دمذهب
ترشاکول پکښی نغښتی دی .

درنو لوستونکو که څوک داصحابو په مخالفت تفسیر کوی اومذهبونو څخه لاره بدلوی ایا دغه تفسیر دقبول وړدی ؟ که څوک
پورتنی موثق تفسیر پریردی یعنی داصحابو اومذهبونو تقلید پریردی دورستی عالم تفسیر رانقلوی بیا ددغه تفسیر دمخالفت په
مټ موسیقی حلاله ثابتوی ایا دغه کار داصحابو (رض) پرمقدسو افکارو تیری ندی ؟ یو څوک چې په یوه ژبه کتاب لیکي اودهغه
ژبی ویونکی حنفی مذهبه وی لیکوال ددغه ژبی ویونکو ته ددوی دحق مذهب په خلاف موسیقی رواکوی ایا دغه کار ددوی
دمذهب څخه لیری کول ندی ؟ اودا پدی معنی ندی چې تاسو خپل مذهب پریردی زما پروینا باندی باور وکړی ؟ یو څوک چې
دحنفی مذهب ټولنی ته دنظام الدین اولیاء قول بی له کومی حوالی رانقلوی چې وایي : څوک چې دموسیقی په حرمت کې
دامام ابوحنیفه (رح) قول ثبوت غواړی ولی به پردی قوم باندی دالله (ع) عذاب نه راځی . دغه قول رانقلول

دحنفی مذهب دبی ارزښتی تثبیت ندی ؟ اوحال داچې دغی ټولنی دخپل مذهب دساتنی لپاره وینی توی کوی دی اوپه دغه
ټولنه کې په سلهاوزره علماء راغلی دی او هغو ټولو دوی ته دغه مذهب غوره بللی وی او هیڅ عالم دموسیقی درواوالی لاره
نده پرانیستلی ایا دغه کار دلیکوال دخپل عزت لمنځه وړل ندی ؟ ځکه که دحنفی ټولنی یو بی تعلیمه وکړی دنظام الدین اولیاء
پورتنی قول واورى ایا دغه کس به دنظام الدین اولیاء لوړ مقام ته په الفاظو تاوان نه ورسوی ایا نقلونکی ته به بدونه وایي
حال داچې حنفی مذهبه وکړی ټول پرخپل مذهب باندی ټینگ ولاردی دنظام الدین اولیاء پورتنی قول رانقلول دنظام الدین
اولیاء عزت ته نقص رسول ندی په پورتنی ډول ؟

درنولوستونکو ! حق یوه داسی ملغره ده چې درنا په مټ یې هر غوښتونکی ترخپله هدفه رسیدلای سی . په ښکاره توگه چې
عام خلگ ښه په پوهیری دحق موندلو لپاره یوه اسانه لاره داده : عموماً دیوی خبری دخیرلو اوسپینولو لپاره درایو اکثریت ته
کتل کیری په کوم لوری کې چې دشرعی دلایلو په ملنه درایو اکثریت وی په تعلیمی ډول حق په هغه لوری کې وی انشاء الله
وروسته به ثابتی سی چې امت محمدی تقریباً ټوله پدی اند دی چې موسیقی حرامه ده کوم کس چې یې دجواز لاره لټوی ایا
دغه کس به څومری حقیقت ته نژدی تاسو خپله قضاوت وکړی ؟ اوس راځو اصلی موضوع ته چې دموسیقی دحرمت څخه
عبارت ده کوم لیکوال چې دموسیقی درواوالی لپاره هڅی کوی اودقرضاوی ویناوی ددلیل لپاره راخلی په حقیقت کې دحق
څخه بیلتون دی ځکه که لیکوال لطفاً خپله مطالعه یواځی دقرضاوی پراساله باندی راجا پیره نکړی بلکی دفقیه شریفی په لوی
علم کې معتمد کتابونه مطالعه کړی نودقرضاوی خبری به بیخی بی بنسټه ورته ښکاره سی دقرضاوی رساله هغه رساله ده
چې دځینو حکومتونو لخوا یې دنه مشروعیت اورد له امله پرنفوذ بندیز لگیدلی دی ځکه ده هغه څه ته اجازه ورکړی ده چې
قران ، حدیث اودوی په رڼاکې مذهب حرام کړی دی چې دموسیقی څخه عبارت دی . کوم لیکوال چې موسیقی روابولی اوبیا
یوه لیکنه دټولنی دجوپړ په موخه کوی نو که لیکوال ریښتیا دجوپړ په هیله وی نوده ته پکاره ده چې جوپړ دهغی ټولنی دمذهب
په رڼا کې وکړی چې هغی ټولنی (۱۴) سوه کاله عمل باندی کړی دی لطفاً دی دخپلی ټولنی سره ظلم نکوی اوخپله ټولنه
دی دخپل حق مذهب څخه نه لیری کوی .

ليکوال که دمذهب پرته دموسیقی درووالی لپاره قران او حدیث ته لاس غوی په قران اوحدیثکی خو داسی څه نسته چې دموسیقی رووالی په ثابت سی اوکه نورایاتونه رااخلي او دخپلی خوبی مطابق یې تاویل کوی نوایاداهلی کتابو کارنه وو؟ ،که یې دتفسیربالزای داصولومطابق وکړی نولومړی خو نوموړی لیکوال مجتهد ندی اونه کیدای سی فرضا که سی نودی دی دقران اوحدیث تفسیر دحزم اوقرضاوی دنظرلمخی نه راته کوی بلکی داصحابو دنظر مطابق دی یې راته وکړی ځکه هغه تردوی په څوچنده بهتردی اوکه دهغه ایاتو په تفسیر کې چې موسیقی حرامه ثابتوی دنورو علماؤ ویناوی دلانل وای ایا دابه دقبول وړوی ؟ اوحال داچې دمذهب یومعتمد عالم امام ربانی فرمایي :

دموسیقی په رووالی کې دهر متصوف وینا دلیل نسی کیدای .

المکتوبات ، لومړی ټوک ، (٢٦٦) نمبر مکتوب

والله اعلم بالصواب

ایا موسیقی پاک شی ده؟

دعلامه قرضاوی قول چې داسلام اوموسیقی نومی کتاب په اتمه صفحه کې رانقل سوي دي چې وایي : الله (ج) هغه تیری کونکي بولی چې حلال اوپاک شی حرام اوکرغیرن بولی .نوموسیقی خوداسی شی ده چې انسانی فطرت یې غوښتنه کوی اوخوند پری اخلی لکه معده چې دپاکو اوحلالومشروباتواوماکولاتو څخه خوند اخلی نوکوم کس چې انسان ددغه فکری غوښتنی څخه منعه کوی اودغه سپیڅلی شی حرام بولی هغه کس تیری کونکی دی ځکه الله(ج) فرمایي :

ياايهاالذین آمنوا لاتحرموا طيبات ما احل لكم ولاتعنوا ان الله لايحب المعتدین.

ژباړه : ای هغه کسانو! چې ایمان موراوروی دی مه حرامه وی هغه پاک شیان چې الله(ج) حلال بللی دی تاسو ته اوتیری مه کوی الله(ج) تیری کونکی کسان نه خوښوی .

بناغلی قرضاوی زیاتوی هرانسان لره پکارده چې دتیری کونکی کیفیت څخه ځان وژ غوری .

اوس نوکه دقرضاوی خبرو ته څیرسو قرضاوی موسیقی دنورو سپیڅلو ماکولاتو په څیربولی اودنورو پاکو ماکولاتو حکم موسیقی ته ورکوی نودغه کارته ددغه او علم اصول له انده قیاس ویل کیږی ثابته خبره ده چې قیاس خپل شرطونه لری چې له جملي څخه یې ددواړو لورو په ځینو شیانو کې برابری ده کوم شیان

چې په ذات کې سره توپیرلری هغه ریښتینی قیاس ندی بلکی قیاس مع الفارق دی بناغلی قرضاوی چې موسیقی پرحلالو شیانو بانندی قیاسوی داقیاس مع الفارق دی اویایله یې خواهش پرستی ده ځکه کوم شیان چې په قران کې حلال بلل سوی دی دهغوی په حرمت کې هیچااختلاف ندی کړی اوموسیقی هغه شی ده چې په حرمت یې په میلنونو علماءقابل دی نویوشی چې اتفاقا حلال وی اوبل اختلافا حلال وی اودحلالوالی خوا یې هم ضعیفه وی ایا داسره برابردی ؟ ایا دغه کارته په شریعت کې وعید ندی راغلی چې قرآنی آیات دخپل نظر مطابق جوړوی ؟ایا دغه شیان چې زیات سره توپیرلری قیاس مع الفارق ندی ؟ ایاداسی قیاس کول جایز دی؟ بله خبره داده چې قرضاوی هغه کسان تیری کونکی بولی چې موسیقی حرامه بولی نوموسیقی خو عبدالله بن عباس او عبدالله بن مسعود رض حرامه بللی ده نودده به اند خو(العیاذبالله) دوی هم دمعتدینو(یعنی تیری کونکو) په ډله کې راغله هم دابول کوم مذاهب، مفسرین ، محدثین او علماء چې موسیقی حرامه بولی هغه هم دده په اند په تیری کونکوکې یعنی معتدین کې راځی ددومری اصحابو ،محدثینو ، مفسرینو او علماؤسپکونکی اودوی ته دتجاوز نسبت کونکی

به نوڅه حکم لری ؟ اوڅبره یې تر کومه بریده ریښتونی وی ؟ بالاخره معلومه سوه چې موسیقي داسی سپیڅلی شی نده لکه نورپاک ماکولاتیا مشروبات چې معده خوند تری اخلی یانور ظاهری حواس چې دخپلومر بوطه غوښتونو څخه خونداخلي بيله خبره داده چې موسیقي دماکولاتو، مشروباتو او نورو ظاهری حواسوسره پرتله کول تر ډیره ځایه شونی ندی ځکه موسیقي هغه شی ده چې دروانی غوښتنو سره اړه لری اوماکولات ، مشروبات اونور حواس دجسمی یافکری غوښتنو سره اړه لری ځکه به بیل کیفیت لرونکی شیان سره پرتله سی که پرتله هم سی نوهر شی چې انسانی غوښتن ځای یې غوښتنه کوی هغه پاک ، سپیڅلی اوروا شی نسی جوریدلای ځکه ، شراب ، دنامشروع جنسی خواهشاتو اشباع اوداسی نورهم به انسانی غوښتنوپوری اړه لری .

په هرشی کی اصل روا والی دی

کوم لیکوال چې دموسیقي درواوالی لپاره هڅی کړی دی نودلیلونو په لړکی یې یودادلایل هم ویلی دی چې ټولی مسایلی په قران اوحدیث کی تفصیلا ندی حل سوی ځکه طبعاً په نری کی نوی نوی شیان رامنځته کیږی یا په بل عبارت هغه وخت دټولو موجوده شیانو نومونه په قران اوحدیث کی نسوای ذکرکیدای نولدی امله دفقهاؤکرامو یوقانون دادی چې پرهرشی باندی دحرمت پریکړه درسته نده بلکی اصل په شی کی رواوالی دی یعنی اباحت دی نوپکارده چې پرموسیقي باندی هم درواوالی یعنی دباحث پریکړه وسی دلیکوال پورتنی خبره یوڅرگند حقیقت دی خو دومری باید ووايم چې لیکوال پدی ځای کی عمومی پریکړه کړی ده ټول

شیان یې پکښی رانغښتی دی اوحال داچې په هغو شیانو کی اصل رواوالی دی چې دحرمت خبره یې په قران کی نوی سوی اونه یې چا په حرمت کی اختلاف کړی وی ځکه که عمومی پریکړه وسی نودفقهی شریفی ترلرمطالعی ورسته به هرانسان داسی ډیرمختلف فیه شیان ووینی چې یقیناً دمذهب له انده حرام دی مگر اختلاف پکښی سوی دی که په هرشی کی اصل اباحت سی نو بیخی ډیر حرام شیان به دباحث په گتگوری کی راننوی اوکه موسیقي ترفکری څیرنو لاندی ونیسو ویلای سو چې لومری خوداڅبره درسته نده چې دموسیقي حرمت ته په قران اوحدیث کی اشاره نده سوی فرضاً که یې ورسره ومنو نواصل په هغو شیانو کی اباحت دی چې دحرمت دلوری ترجیح یې نوی نوموسیقي خو دحرمت له اړخه مرجحه ده ځکه که نوای نو څلورو مذهبونوبه یې پرته رواوالی باندی یووالی نوای کړی .

بالاخره ویلای سو دمذهب پوهانو دقانون پورتنی ماده چې اصل په شی کی اباحت دی دموسیقي درواکونکی لپاره هیڅ دلیل نسی کیدلای ځکه که دغه ماده دهرشی درواوالی لپاره دلیل سی نودیوه لوی ناورین لاره به پرانیستل سی اوحال داچې دموسیقي په حرمت کی احتیاط دی اوپه حرمت کی به یې نجات یقینی وی اوپه اباحت کی نجات احتمالی وی نویقینی گټه تراحتمالی گټی غوره ده . لکه چې وایی : دع ماپریبک الی مالایریبک .

ژباړه : هغه څه پریرده چې تا په شک کی غورځوی دهغه په پرتله چې تا په شک نه اچوی .

دموسیقي پرواکونکی باندی رد

دهغه لیکوال دلیلونه که مطالعه سی چې دموسیقي درواوالی لپاره یې راټول کړی دی نویه عمده ټول یې ددلیلونو نچور څلورخبری کیږی .

لومری : دځینو اولیاؤ ، صوفیوو اوځینو علماؤ ویناوی ددلیل په موخه .
دوهم : ځینی حدیثونه دموسیقي درواوالی دثبوت لپاره .

دریم : بله خبره یې دا کړی ده چې دموسیقي دحرمت لپاره قوی حدیث نسته

څلورم : دلیکوال په اند دموسیقي حرمت په قرانکریم کی نسته .

که پدې لټه کې سو چې دليکوال پورتنی پنځه خبرې دثقه والی له پلوه پرکومه نقطه قرار لری ؟ اودموسیقی درواوالی لپاره دلیل کیدای سی که یا ؟ نوپکار ده چې دليکوال خبری یوه په یوه وڅیرو .

دليکوال لومړی دلیل چې دځینو اولیاؤکرامو او علماؤ کرامو ویناوی یې ددلیل په موخه راوړی دی تردیر ه بریده درینتینی لاری دموندلو لپاره درستی ندی ځکه مخکی مو یوځای اشاره اوبل ځای موصراحة ویلی وه چې دشرعی پوښتنی دحل لپاره الحمد لله په اسلامی نری کې یوښکلی چوکاټ اویوښکلی قانون سته چې دمذهب څخه عبارت دی اوددینی پوښتنو دحل لپاره دهرچا قول ثبوت نسبی کیدلای لیکوال ته پکار ده کومی ټولنی ته چې یې کتاب لیکلی دی دهغه ټولنی دمذهب دعلماؤ او اولیاؤ کرامو ویناوی دی دثبوت لپاره راوړی لکه چې افغانی ټولنه یوه حنفی ټولنه ده لیکوال ته پکار ده چې دحنفی مذهب دعلماؤ او اولیاؤ کرامو ویناوی دثبوت لپاره راوړی حاصل داچې لیکوال ته پکار ده چې دلیل لپاره ایات ، حدیث اویا دمذهب دلیل راوړی . داسی ایات نه چې مذهب یې یوډول تفسیروی اودی یې بل ډول تفسیروی . ترڅوددی حنفی مذهبه ټولنی پوره باور راسی داسی کړنه په دې معنی ده چې ستا په اند چې په سوو کلونه افغانی علماء نه پوهیدل اوموسیقی یې حرامه کړی وه خلک یې پرچپه روان کړی وه او س به ستا پرلاری ولاړ سی اوکه ته دهرچا قول دثبوت لپاره رااخلی نو دهرچا قول خو درواوالی لپاره ثبوت نسبی کیدلای ځکه داسی ډیری مسایلی په فقه عقایدو اونورو کی سته چې دمذهب دبانندی یې علماء په وړاندی بیل ،بیل نظرونه لری که په هره شرعی پوښتنه کې دهرچا قول دثبوت لپاره رانقل سی نو دحق موندلو لپاره به څه ناوړین رامنځته سی ؟ دمذهبی ټینگار په موخه ویلای سو چې دمذهب یوستر عالم امام ربانی لیکلی : دموسیقی داباحت لپاره دځینو صوفیوو نظریات دلیل نسبی کیدلای .

المکتوبات ، جلد اول ، مکتوب نمبر (۲۶۶)

حاصل داچې دليکوال دغه لومړی دلیل چې دځینو اولیاؤ او علماؤ دویناؤ څخه عبارت دی هیڅ دلیل نسبی کیدلای ترڅو دحنفی مذهب دعلماؤ اوصوفیانو اقوال یې ددلیل په ډول نوی راوړی .

بله خبره داده چې دليکوال ډیری ویناوی چې داولیاؤ او علماؤ څخه یې رانقل کړی دی په ز یاتو ځایو کې حواله نه لری اونه دموتقو کتابونو جلد اوصفحه لری چې یوډول شک رامنځته کوی البته دځینو ځایو پرته چې هغه هم دده مدعی نه ثابتوی .

دریمه خبره داده چې لیکوال دغناء دلفظ اودملاهی دلفظ توپیرندی کړی غناء په ښکلی اواز،شعر یاغزل ویلو ته ویل کیری اوملاهی موسیقی ته ویل کیری غناء چې په شعرکې ئی کومه غیرشرعی خبره نوی دزیاتو علماؤ په اند رواه کوم څه چې حرام سوی دی هغه موسیقی ده حاصل داچې په بیله موسیقی شعرویلو کی لادځینو علماؤ اختلاف سته نودهغه سندرې به څه حال وی چې موسیقی هم ورسره وی .

دليکوال دویم دلیل

دموسیقی رواکونکی لیکوال دخپلی مدعی دثبوت لپاره په دویم قدم کې ځینی حدیثونه راوړی دی چې داعتماد لپاره بسنه نسبی کولای اونه دموسیقی دروا والی لپاره ثبوت کیدای سی ځکه که مور داسلام دبیل انځورگری وکړو اودرسول الله (ص) دنبوت څخه بیا دده مبارک دظاهری ژوند ترپایه پوری ټوله تاریخ مطالعه کړو ارینه ده چې دې نتیجی ته به رسیرو چې درسول (ص) داسلام په خپراوی کی سترحکمت داوو چې په لومړیو وختوکی یې ونوو مسلمانانوته دهغه احکاموامر نه کاوه چې ددوی په اند به سختی گنل کیده .

بله خبره داده چې داسلام ټول اوامرونواهی په یوه ځل ندی راغلی بلکی ډیر داسی شیان به وه چې داسلام په پیل کې به جایز وه وروسته به دقرانی ایاتو دنزول له امله حرام وگرځیده لکه مخکی چې مو وویل رسول الله (ص) نوی مسلمان کس ته هغه څه نه وړاندی کول چې ده به زحمت اوتکلیف گنل بلکی هغه وخت به یې نوموړی کس ته په کولو امر کاوه چې داسلام خونډبه یې وڅکیله څرنگه چې تراسلام وړاندی نامسلمانو خلکو ډول ، ډول دودونه درلودل چې دجملی څخه یې موسیقی اوریدل ، نوروز لمانځل ، مهرجان لمانځل ، یو پرېل بانندی ځان غټ بلل اوداسی نورو نورسول الله (ص) په تدریج اودوخت په تیریدوسره نوموړی کسان دناروا کارو څخه منعه کول لیکوال چې کوم حدیثونه رانقل کړی دی ټول هغه حدیثونه دی چې رسول الله (ص) په پیل کې داسلام ویلی دی لیکوال هیڅ داسی ثبوت نسبی وړاندی کولای چې په دقیق ډول دی دحدیث تاریخ معلوم کړی چې دغه حدیث په وروستیو کې ویل سوی دی ځکه د لیکوال دغه ویناوی چې کټ مټ یې دقرضاوی دکتاب

خُخه رااخشتي دى اوخپله يې ډيره كمه خيږنه كړى ده ددې خږگندونه كوى چې ليكوال دحديثو ماهر ندى كه وای نوده به خپله خيږنه كړى وای اودقرضاوى تقليد به يې نه كولاى خُكه پدغه موضوع كې نورحديثونه هم سته چې ليكوال ندى ترگوټو كړى يواځى يې هغه احاديث رانقل كړى دى چې قرضاوى په خپل كتاب كې ذكر كړى دى .

ديادونى ورده چې ليكوال چې كوم حديثونه رانقل كړى دى رسول الله (ص) ته يې سند ندى رسولى نوموړى ليكوال ته پكار ده چې دټولو احاديثو دراويانو اسامى بيان كړى خُكه دده په اند خو دچا تقليد ندى پكار خُكه كه پكارواى نوده به په خُلو رو حقو مذهبو كې ديوه مذهب تقليد كړى وای اودموسيقى پرته رواوالى باندې به يې باور وای نوكله چې دده په اند تقليد نسو پكار نودى بيا ولى دااحاديثو په سند كې دصحاو برسند باندې اعتمادكوى ؟ ولى يې په سندكې تقليد كوى ؟ ولى يې په خپله په سند نه رسوى ؟ كه دى وايي چې زه دصحاو په لړكې ديوه په مذهب يم نو دصحاو مؤلفين خوهم دموسيقى پر حراموالى باورلرى ولى كه يې نه درلوداى نو شاغلى ليكوال به دخپلى خبرې دثبوت لپاره په دوى كې ديوه نظر اووينا راوړى وای نوپكار وه چې ده خپل مذهبي قايد يوه وينا راوړى واي خُكه ټول حديثونه خو دده دمذهبي قايد درايې سره برابر ندى بلكى ضد اونقيض حديثونه سته چې دمذهب په رڼاكې يې دتطبيق اويانسخي پريكره كيږى .

(وعلی وجه التسليم) كه دليكوال خبرې بيله كوم دليله ورسره ومنو يعنى داچې ټول هغه احاديث چې ليكوال رانقل كړى دى منسوخ ندى ، په سند رسيدلى دى نو دعلم حديث قانون خودادى چې كله حديثونه ضد اونقيض راسى لومړى ددغو حديثونو په منځ كه تطبيق شونى وى نو تطبيق كيږى او كه تطبيق شونى نوى بيا يې تاريخ اونورو رجحاناتو ته كتل كيږى او پريوه باندې دنسخي پريكره كيږى .

لكه خږنگه چې ليكوال خيږنه دحديثونه داباحت لپاره رانقل كړى دى ورسره به انشاء الله معلومه سى چې خومړى حديثونه دحرمت لپاره هم سته ، كوم حديثونه چې ليكوال داباحت لپاره بى سنده اوبى تاريخه اوبى ثبوت رانقل كړى دى كه ددغه ټولونيمگر تباو سره ورسره ومنل سى نو ددغو حديثونو ترمنځ خو تطبيق سوى دى اودحرمت خوا يې راجحه سوى ده اوداچې خُنگه يې تطبيق سوى دى او خُنگه يې دحرمت خوا راجحه سوى ده ؟ دغه كار ډيرزيات تفصيل ته اړتيا لرى كه دچازره وى چې دا اعتماد تنده پرى ماته كړى نو وگورى :

(اسلام اور موسيقى) دريم باب صفحه (۲۵۸)

دليكوال دريم دليل

دموسيقى رواكونكى ليكوال دريم دليل دادى چې دموسيقى دحرمت په اړه هيڅ قوى (پياوړى) حديث نسته كه كوم حديث راغلى وى هغه هم منقطع اوبا ضعيف دى خُكه نوموړى ليكوال ابن حزم ظاهرى هغه ويناوې رانقلوى چې وايي : كوم حديث چې بخارى شريفى دموسيقى دحرمت په اړه روايت كړى دى قوى ندى خُكه دغه حديث منقطع دى يعنى وصل (يوځاى والى) يې دبخارى اوصدقه بن خالد ندى سوى او په منځ كې يې يونامعلوم راوى راغلى دى .

دليكوال دغه دليل دباور لپاره بسنه نسى كولاى خُكه لومړى خو مور ته دحديث دنقلولو په صورت كې يواځى دبخارى سند ندى بلكى نور دحديثو موثق اومعتمد كتابونه سته چې نوموړى حديث يې په ډيرو قوى (پياوړو) سندونو رانقل كړى دهمدې خبرې دثبوت لپاره وگورى : بهيقي (۲۲۱ / ۱۰) .

دهند دنيمى وچى (برصغير) ستر عالم مفتى محمد شفيع صاحب ليكى : دابن حزم پورتنى وينا دباور وړنده چې وايي : بخارى چې كوم حديث دموسيقى دحرمت په اړه نقل كړى دى هغه منقطع دى (پرى) دى خُكه محدثينو دابن حزم پردغه وينا باندې سختى نيوكى كړى دى اودده دزړه خيالى سوالو ته يې په زړه پورى اوقناعت وركونكى جواوونه ويلي دى ان تردى چې خينو علماؤ يې په مخالفت خيږنه خپلواكى رسالى ليكلې دى چې دشلمى پيرى دستر محدث ناصر الدين البانى رساله يې ديدونى ورده چې دابن حزم په رد كې يې ليكلې ده .

په آسيا كې دعلم داسمان دخلاندى ستورى مفتى محمد شفيع صاحب دهغو جوابو خُخه چې محدثينو دابن حزم په رد كې ويلي دى خيږنه رانقل كړى دى دكوم چاچې په دومړى وينا قناعت نوى اودنورو جواو دليدلو سره يې مينه وى نو وگورى : (اسلام اور موسيقى) صفحه (۱۴۰)

دليکوال څا ورم دليک

کوم ليکوال چې موسيقي روابولي دخپلو دلایلو په لړ کې وايي : په قران کې هيڅ داسې لفظ ندي راغلی چې موسيقي يې حرامه گرځولي وي .

دروند ليکوال ددغه خبرې دسپيناوې اوڅيرنې په موخه د (لهو الحديث) لفظ راخلي چې دموسيقي دحراموالي لپاره مشهور لفظ په ايات کې دی بناغلي ليکوال ليکلی : کوم کسان چې موسيقي حرامه بولي هغوی دابن عباس ،ابن مسعود ، ابن عکرمه (رض) اوځينو نورو په تفسيراستناد کوي چې دلوهو الحديث تفسير يې په غناء سره کړی دی ليکوال زياتوی : دموسيقي درواکونکو دغه استناد درست ندي ځکه نورو مفسرينو دلوهو الحديث تفسير په موسيقي سره ندي کړی بلکې په نورو شيانو سره يې کړی دی لکه بې گټي شيان او هغه شيان چې دخښتن تعالی (ع) دعبادت څخه بوختيا په راځي اوداسې نور .

اوس نو که دليکوال پدې خبره کې تم سو اوتريوه بريده يې وڅيرو ويلای سو چې دايوه ثابته خبره ده چې قران مجمل دی اوتفصيل يې په حديثو اوتفسير کې نغښتی دی داهم ريښتيني حقيقت دی چې په قرانکريم کې په هغه پيمانه مفاهيم رانغښتی دی چې دټولو څرگندتيا يې دبشري توان څخه وتلی دی خو ځينو مفسرينو يې لږ تفسير کړی دی يعنی ديوه ايات مفهوم يې په ټيټه اندازه سپړلی دی بل مفسر بيا تر هغه انداز زيات تفسير کړی دی اودريم بيا تردويم زياتوب کړی وی يومفسر ديوه ايات يومفهوم ښکاره کړی وی بل مفسر بيا هغه مفهوم پريښی وی بل مفهوم يې ښکاره کړی وی ځکه قران ډير مفهومونه لری دمفسرينو پورتنی کار پدې معنی ندي چې دويم مفسروايې چې داوول مفسر تفسير غلط دی او هغه شی دقران مراد ندي ، اوس راځو لهو الحديث ته چې مفسرينو يې په تفسير کې بيل بيل نظرونه ورکړی دی خو ديدونې ورده چې په ټولو مفسرينو کې هيچا داسې ندي ويلي چې دلوهو الحديث څخه موسيقي مراد نده که څه هم په نورو معناوو يې تفسير کړی وی اونه داسې تفسير چاکړی دی چې دموسيقي دتفسير ضد وی دبيلگې په ډول يومفسروايې چې دلوهو الحديث څخه هغه شی مراد دی چې يوڅوک دعبادت څخه مشغول کوي که دغه تفسير ته په دقت سره وکتل سي حتماموسيقي پکښې راننوتی ده کچيری د لهو الحد پټ څخه موسيقي مراد نوي نوددومری مفسرېښو په کاروان کې به بوچاوپلي وای چې لهو الحديث موسيقي نده څه دی چې په بل شی سره ئي تفسير کړی وی ځکه لکه چې وموويل قران ډيري معنی وی لری کوم مفسر پنوچي د لهو الحد پټ تفسير په نورو شيانو کړی دی په هغو ټولو شيانو کې موسيقي دا خله ده او مفسر يې هم پر دغه اند دی چې موسيقي په لهو الحديث کې راننوتی ده که څه هم يې په ليکي ډول خپل نظر ندي څرگند کړی د بيلگې په ډول بناغلي ليکوال دمفتي محمد شفيع صاحب تفسير د لهو الحد پټ په اړه رانقل کړی دی چې مفتي صاحب په معارف القران کې دلوهو الحد پټ تفسير په بې گټو شيا نوسره کړی دی کچيری دغه تفسير پدې معنی وی چې موسيقي په بې گټو شيانو کې دا خله نده نولې بيا نوموړی ستر عالم دموسيقي په اړه خپلواک کتاب ليکلی دی چې موسيقي يې حرامه گرځولي ده .

حاصل داچې دټولو په اتفاق موسيقي په لهو الحديث کې داخله ده او الله (ع) ورته د سختو عذابو وعده کړی ده اوداخبره هم درسته نده چې موسيقي په قران کې نسته بلکې يقينا موسيقي په قران حرامه گرځول سوی ده چې نور تفصيل اودلايل به يې انشاء الله تر راتلونکي عنوان لاندی وڅيرو .

والله اعلم بالصواب وعند ه ام الكتاب

دموسيقي ناوړه پايلي

مفتي محمد شفيع رحمة الله عليه ليکي :

دايوڅرگند حقيقت دی چې دبشريت موخه دبنديگي اولمانځني لپاره گرځول سوی ده ځکه څښتن تعالی (ع) فرمايی :

وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون .

ژباړه : ما ندی پیدا کړی پیریانان او انسانان مگر ددی لپاره چې عبادت وکړی .

کله چې دانسانانو پیدایښت دعبادت لپاره سو نو هر شی چې دعبادت مخه نیسی او دخپل ریښتینی څښتن تعالی (ج) څخه یې لیری کوی ښکاره خبره ده چې هغه شی حرام دی .

موسیقی هغه شی ده چې انسان په لنډمهالی او مجازی خوندونو بوخت ساتی او دعبادت څخه یې غافله ساتی ځکه طبیعی خبره ده چې انسانی ټولی کړنی انسانی فکر اداره کوی او فکر یو داسی شی دی چې کله په یوشی بوخت سی نو ددویم شی داداره کولو جوگه ندی ځکه دپیژندنی محقیقینو (څیړونکو) ویلی دی : ذهن یو بسیط (مفرد) شی دی امتیاز (توپیر) ددووشیانوپه یوه ان کی نسی کولای نوکله چې فکر په مجازی لذت (خوند) اخته سی کله به بیا دالله (ج) اودهغه ددین مینه ورسره پاته سی دپورتنی خبری ښه ثبوت درسول الله (ص) په زمانه کی دشتمن مشرک (نصر بن حارث) کړنی دی چې نوموړی دهغه کسانو لپاره څو سندری ویونکی وینځیانی رانیولی وی هغوته به چې رسول الله (ص) دعوت ورکړی وو اوداسلام سره به یې مینه پیداسوی وه نصر بن حارث داسی کسان بیول میلمستیا به یې ورکول وروسته به یې په دغو وینځیانو باندی سندری اوموسیقی ورته اورول ترڅودوی ددین څخه غافله کړی اوددی ناوړی لاری سره یې مینه زیاته سی بیابه یې ورته وویل : دمحمد (ص) دعوت اودین لذت (خوند) لری اوکه داموسیقی اوسندری ؟ ، وروسته الله (ج) داایات نازل کړی :
ومن الناس من یشتري لهوالحدیث ، الایة .

روح المعانی ، جلد (۲۱) صفحه (۲۷) الکشاف ، جلد دوهم صفحه (۴۹)

نومعلومه سوه چې ددیرپخوا څخه لامعلومه وه چې دموسیقی انسان ددین څخه غافل گرځوی نو له همدی امله دموسیقی الاتو ته په عربی ژبه کی (ملاحی) یعنی غلونکی او غافل کونکی وایي یا په بل عبارت په عربی ژبه کی نغمی (موسیقی) ته لحن وایي لحن معنی غلطی چې څوک دیوه حالت څخه بل حالت ته غلطوی . حاصل داچې دموسیقی یوه ناوړه پایله داده چې څوک موسیقی اوری ددین څخه به غافله وی .

دوهم داچې موسیقی اوریدل دنفاق اورشیندی ددی خبری دسپیناوی په موخه رسول الله (ص) فرمایي : الغناء ینبت النفاق فی القلب کما ینبت الماء البقل .

بهیقي جلد لسم صفحه (۲۲۳)

ژباړه : سندری په زړه کی داسی نفاق شین کوی لکه اوبه چې واښه شنه کوی .

دموسیقی په اوریدلوکی دغفلت اونفاق ترڅنګ نوربدا اثرات هم نغښتی دی لکه اقتصادی ضعف ، قحطی اوداسی نور داچې ولی اوڅنګه ؟ دتفصیل لپاره وگوری :

(اسلام اوموسیقی) صفحه (۸۲)

موسیقی قرانکریم حرامه کړی ده

که څه هم په تیرو لیک پانو کی موځینی ځایونه ، ځینو قرانی لارښوونو ته اشاره کړی ده چې موسیقی حرامه ثابتوی خو دلاروښانتیا په موخه څو ایاتونو لیکو ترڅو په ښکاره معلومه سی چې دلیکوال هغه خبره بی بنسټه ده چې موسیقی په قران کی نده حرامه سوی .

الله (ج) فرمایي :

ومن الناس من یشتري لهوالحدیث لیضل عن سبیل الله بغير علم ویخذها هزوا اولاءک لهم عذاب مهین . (سورة لقمان ۶)

ژباړه : ځینی دخلکو څخه هغه څوک دی چې بی گټی شیان رانیسی ترڅو (خلک) دالله (ﷺ) دلاری څخه لارورکی کړی بی له پوهی (پدې سپیڅلی لاره) پسې مسخری (خدا) کوی ددغه خلکو لپاره سپکونکی عذاب دی .

په پورتنی ایات کې الله (ﷻ) وفرمایل هغه څوک چې لهو الحدیث رانیسی اوخلک په لارورکی کوی زه سپکونکی عذاب ورکوم . اوس پوښتنه داده چې لهو الحدیث کوم شی دی چې الله (ﷻ) حرام گرځولی دی اوپه قران کې یې یادکړی دی ددې پوښتنی جواب په دفسرینو څخه ازده کړو یوسنر مفسر عبدالله بن مسعود(رض) فرمایي : په الله (ﷻ) قسم یادوم چې لهو الحدیث غناء ده حاصل داچې لهو الحدیث موسیقی ده ځکه چې غناء دمو سبکی پرته شعر ویل دی په ښکلی اواز سره نوکله چې موسیقی ورسره مل سی نوبه یې څه حال وی . الله (ﷻ) دمو سبکی لپاره سپکونکی عذاب وښودی د عبدالله بن مسعود(رض) پورتنی روایت قاضی شوکانی رانقل کړی دی اوبیا لیکي : نوموړی روایت ابن ابی شیبه ، ابن حکیم اوبهقی په صحیح سند سره روایت کړی دی .

اسلام اور موسیقی صفحه (۱۱۰)

نیل الاوطار (۱۱۰۰ \ ۸)

سنن الکبری للبهقی (۱) ۲۲۳ \

مستدرک الحکیم (۲) ۴۱۱ \

تفسیر ابن جریر (۲۱) ۳۶ \

بهیقی لیکي : عبدالله بن عباس (رض) ویلی دی : په پورتنی ایات کې چې الله (ﷻ) کوم شی حرام کړی دی : سندری دی او هغه شیان دی چې دسندرو په څیر وی امام بهیقی زیاتوی دغه خبره مور دماجد ، عکرمه اوابراهیم نخعی څخه هم روایت کړی ده .

الادب المفرد مع فضل الله الصمد (۲) ۶۶۳ \

السنن الکبری للبهقی (۱۱) ۲۲۱ \ ۲۲۳ \

تفسیر ابن کثیر وایي : پورتنی ایات دسندرو یرغولو په اړه نازل سوی دی .

تفسیر ابن کثیر (۳) ۴۴۳ \

روح المعانی (۲۱) ۶۷ \

دنوموړی موضوع لپاره مفتی محمد شفیع صاحب رغنده څیرنه کړی ده زه به یوازی دنقال په ډول دښاغلی مفتی صاحب دلیکنی څو خبری رانقل کړم :

الله (ﷻ) فرمایي :

افمن هذا الحديث تعجبون وتضحكون ولاتتبعون وانتم سامدون .

(النجم ۵۹ \ ۶۰ \ ۶۱)

ژباړه : ایا تاسو ددې خبری څخه تعجب کوی اوخاندی اونه ژاری حال داچې تاسو لوبی کوی اومستی کوی .

په پورتنی آیات کریمه کې الله (ج) دسامدون لفظ ویلی دی یعنی تاسو سمود کونکی یاست اوس خبره داده چې سمود څه ته وایې؟ دسمود په اړه امام ابو عبیده فرمایې: په حمیر ژبه کې سمود سندروته وائی. عکر مه هم ورته روایت کړی دی اوبخاری هم د عکر مه قول رانقل کړی دی.

روح المعانی (۷۲ | ۲۷)

صحيح بخاری مجتبیائی (۲۷ | ۱۲)

علامه ابن منظور لیکي: روى انه قال السمود الغناء لغة الحمير .

ژباړه: د عبدالله ابن عباس (رض) څخه روایت سوی دی: نوموړی فرمایې: سمود په حمیر ژبه کې سندروته وایې.

لسان العرب (۲۰۴ | ۴)

عبدالله بن عباس (رض) دسمود په تفسیر کې فرمایې دی:

هو الغناء باليمانية وكانوا اذا سمعوا القران غنوا تشاغلا عنه .

اخرجه عبدالرزاق والبخاري وابن جرير والبيهقي .

ژباړه: (سمود) په یمانی ژبه کې سندروته وایې کله چې په مشرکینو قران کریم واوریدی نودخان مشغوله کولو په موخه بی ئی سندری ویل پیل کړه .

روح المعانی (۷۲ | ۲۷)

سنن بهیقي (۲۲۳ | ۱۰)

تفسیر ابن جریر (۴۴ | ۴۳ | ۴۷)

دیادونی ورده چې علامه هیثمی دسمود په تفسیر کې په سندرو ویلو سره د عبدالله بن عباس (رض) څخه رانقل کړی دی بیا ئی ویلی دی: رواه البزار ورجاله صحيح .

مجموع الزوائد (۱۱۶ | ۱۷)

دلغت نوموتی پوه علامه ابن درید په جمهرة الغة کې وپورتنی خبری ته په څرگند ډول گوته نیولی ده اوبیا ئی لیکلی دی: ددې ترڅنگ چې سمود سندرو ته وائی، سمود هر هغه شی په معنی هم راغلی دی چې غافله کونکی وی اویا دلوی په ډول پاڅیدونکی وی .

جمهرة الغة (۶۶۵ | ۲)

دپورتنی آیات تفسیر اوشان نزول ته که سالم فکر په پوره ډول څیړسی په بنکاره ډول معلومیږی چې سندری دغفلت، ناپوهی اوتکبر دلیل دی ځکه مشرکانو داکار کوی چې الله (ج) ئی په شان کې پورتنی آیات نازل کړی .

دتصوف په اسمان کې ځلانده ستوری اوسترزاهد علامه سهروردی دموسیقی په حرمت کې دری ایاتو نه رانقل کړی دی .

وگوری: عوارف المعارف الباب الثالث والعشرون فی القول فی السماع ردا وانکارا (۱۸۷)

همدا ډول الله (ع) د سپيڅولو انسانانو د صفاتو په لړکي فرمايي :

لايشهدون الزور (سورة القمان ٧٢)

ژباړه : هغوی په بی گټو خبرو کې نه شاملیږي .

په پورتنی آیات کې چې د (زور) لفظ راغلی دی او الله (ع) یې د سپيڅولو انسانانو څخه نفی کوی په تفسیر کې یې محمد بن حنفیه او مجاهد لیکي : زور و موسیقی ته وایي .

كف الراعي . ابن حجر المکی مطبوع بهامش الزواجر (١٣٩)

او علامه سیوطی هم ورته قول په در المنثور کې ١٨١٥١ کې د حسن او ابو حجاج څخه را نقل کړی دی .

امام ابوبکر جصاص د پورتنی آیات په تفسیر کې لیکي :

عن ابی حنیفة (ح) الزور الغناء .

ژباړه : ابوحنيفة (ح) څخه روایت سوی دی چې زور سندرې ویل دی .

احكام القرآن ٣١ ١٤٢٧١

موسیقی رسول الله (ص) حرامه گرځولی ده

لکه چې دهر مسلمان وزر ه ته تیره ده چې دبشریت ورستی ستر لارښود حضرت محمد (ص) دی دالله تعالی (ع) رضا ، ددوزخ نجات ، جنت ته تلل او ددنیا او اخرت بریاوی د رسول الله (ص) په پیروی کې مسیر کیدای سی یعنی که څوک کامله نیکمرغی غواړی نو په هغه څه دی عمل وکړی چې رسول الله (ص) امر ورته کړی دی او دهغه څه څخه دې منعه وکړی چې رسول الله (ص) منعه تری کړی وی لکه څرنگه چې موموسیقي په قران کې وڅیړله او معلومه سوه چې موسیقی قران حرامه کړی ده همدا ډول ستر لارښود حضرت محمد (ص) هم موسیقی حرامه کړی ده که څه هم دموسیقي دحرمت (نارواوالی) لپار ه ډیر حدیثونه سته خودبیلگي په ډول به ځینی حدیثونه را نقل کړو .

١_ رسول الله (ص) فرمایي :

عن ابی عبدالرحمن بن غنم قال : حدثنی ابو عامر او ابو مالک اشعری (رض) انه سمع النبی (ص) یقول لیكونن من امتی اقوام یستحلون الحر والحریرو الخمر والمعازف (اخرجہ البخاری فی الاشریة) وفي لفظ : یشرین ناس من امتی الخمر یسمونها بغير اسمها یعزف علی رؤسهم بالمعازف والمغنیات یخسف الله بهم الارض ویجعل منهم القردة والخنازیر .

رواه ابن ماجه وقال عن ابی مالک اشعری (رض) ولم یشک .

منتقى الاخبار (٩٤ ج ١٧)

ژباړه : د عبدالرحمان بن مغنم څخه روایت دی : نوموړی فرمایي : ما د ابو عامر او یا د مالک اشعری (رض) څخه واوریدل چې ده د رسول الله (ص) څخه واوریدلی وه چې ارشاديې فرمایي : نژدی ده چې زما په امت کې به داسی خلك پیداسی چې زنا ، ورینم

، شراب او موسیقی به روابولی . په یوه روایت کې داسې راغلی دی : نژدی ده چې زما په امت کې به داسې خلک پیداسی چې شراب به چینی اویه بل نامه به یې نوموی په سرونو باندې به یې سندر غاړی سندرې وایی څښتن تعالی ((ع) به داسې خلک په مخکې ننه باسی اوبنی به یې دخنزیرانو اوبیزوکیانو په څیر کړی .

نوموړی حدیث دسنن ابی داؤد تر څنګ ابن حبان هم روایت کړی دی .

مواردالظمان الی زوائد ابن حبان کتاب الاشریة باب فمن یستحل الخمر

صفحه (۳۳۶)

صحیح بخاری کتاب الاشریة باب ماجاء فی من یستحل الخمر ویسمیه بغیراسمه جلد دوهم صفحه (۸۳۷)

ابن ماجة کتاب الفتن باب العقوبات صفحه (۳۰۰)

اغائة الهفان جلد لومړی صفحه (۲۶۱)

روبنائی : په پورتنی حدیث کې رسول الله (ص) دوی خبری وینودلی لومړی

داچې موسیقی حرامه ده دوهم داچې موسیقی اوریدل کبیره گناه ده ځکه دصغیره گناه په کونکې باندې دومری عذاب نه راځی دا هغه حدیث دی چې فقهاء کرام دي ډول حدیث ته قوی دلیل وایی . ځکه پورتنی حدیث په صحیح سند رسول الله (ص) ته رسیدلی دی کوم کسانو چې دخپلی شومی لاری دموندلو په موخه نوموړی حدیث ضعیف بولی اویواځی ئی دبخاری څخه روایت کوی اوبیانی په یو ډول ضعیف تثبیتوی نوموړی کسان خولومړی په حدیثو کې لږه مطالعه لری ځکه پورتنی حدیث یواځی بخاری نه دی روایت کړی بلکې لکه مخکې چې موویل نورو حدیثو کتابونو په قوی سندونو سره روایت کړی دی . دویم داچې نوموړی کسان دبخاری په روایت هم ندی پوه اودبخاری دغه روایت هیڅ ضعیف ندی داچې ولی ؟ ددلیل لپاره تیروپاڼو ته مراجعه وکړی بیاځلی (تکرار) به مو وخت ضائع کړی ځینی خلک بیا دخپلی شومی موخی دترلاسه کولو له امله دپورتنی حدیث یولارورکونکی تاویل کوی چې هیڅ اصل اوبنسټ نه لری داچې ولی ؟ ددلیل لپاره وگوری :

اسلام اور موسیقی صفحه (۱۲۶)

۲- رسول الله (ص) فرمایي :

عن ابی هریره (رض) ان رسول الله (ص) قال : یمسح قوم من امتی فی اخر الزمان قردة وخنزیر قالوا یارسول الله (ص) امسلمون هم ؟ قال : نعم یشهدون ان لا اله الا الله وانی رسول الله ویصومون ، قالوا فمالهم یارسول الله ؟ قال : اتخذوا المعازف والقینات والدفوف وشربوا هذه الاشریة فباتوا علی شراهم ولهوهم فاصبحوا وقدمسخوا .

رواه مسدد وابن حبان ، کف الرعاف جلد لومړی صفحه (۲۲۰)

ژباړه : دابوهریره (رض) څخه روایت دی : دی مبارک فرمایي : رسول الله (ص) فرمایلي دی : په اخره زمانه کې به زما په امت کې ځینی قومونه مسخه سی دبیزوکیانو اوخنزیرانو په بڼه به بدل سی اصحابو کرامو پوښتل : یارسول الله ایا دوی به مسلمانان وی ؟ رسول الله (ص) وفرمایلي : وو دوی به شاهی وروکوی چې دالله (ع) پرته بل لایق عبادت نسته (اوشاهی وروکوی) چې زه دالله (ع) رسول یم اوروژی نیسی . اصحابو وپوښتل : یارسول الله څه به دوی ته پښه وی (یعنی دوی به ولی دداسی برخلیک سره مخ وی) ؟ رسول الله (ص) وفرمایلي : دوی به موسیقی (اوریدل) دسندر غاړو بنځو (موسیقی اوریدل) دځان لپاره عادت گرځولی وی اوشراب به چینی یوه شپه به دوی په شراب چښلو اولهولعب تیره کړی وی کله چې سهار سی دوی به مسخه سوی وی

۳- رسول الله (ص) فرمایي :

عن علي بن ابي طالب رضي قال : قال رسول الله (ص) اذا فعلت امتي خمس عشرة خصلة حلت بها البلاء وفيه واتخذ القينات والمعازف .

رواه ترمذی . منتقى الاخبار وسنن ترمذی جلد اول صفحه (۴۴)

ژباړه : د حضرت علي كرم الله وجهه څخه روايت دى : ده مبارك فرمايلى دى : چې رسول الله ﷺ وفرمايل : كله چې زما په امت كې پنځلس خويونه پيدا سول نو دبلوو نزول به پيل سي رسول الله ﷺ ددغه پنځلسو څخه موسيقي اوسندر غاړى بنځي دوديدل هم وشميرل .

۴- رسول الله ﷺ فر ما يى : عن سهل بن سعد قال : قال رسول الله ﷺ يكون في هذه الامه خسف و مسخ و قذف قيل ومتى ذا لك يا رسول الله ﷺ ؟ قال اذا ظهرت القينات و استحلت الخمر .

رواه عبد بن حميد و الفظ له و ابن ماجه مختصر ا .

سنن ابن ماجه كتاب الفتن باب الخسوف (۳۰۴)

ژباړه : د حضرت سهل بن سعد څخه روايت دى : دى مبارك فرمايى : رسول الله ﷺ وفر مايل : وي به په دې امت كې په مخكه ننوتل ، په حيوانى بنو ، او بښل ، او د ډبرو اوريدل ، يو چا وپوښتل : دا به كله وي يا رسول الله ؟ رسول الله ﷺ وفر مايل : كله چې سندر غاړي بنځي څر گندى سوي او خلگو شراب حلال وگڼل .

دا چې موضوع مو ډيره نوي اوږده كړي ويلاى سو چې دموسيقي دحرمت لپاره ډير احاديث راغلي دي چې دهغو ټولو يوځاى كول پدې وركوتې رساله كې گران كار دى دكوم چا چې په پورتنى حديثونو باندې دباور پيمانته نوى ډكه سوي كولاى سي چې نور حديثونه اونور موثق دلايل د لندى لارى په اسلام اورموسيقي صفحه (۱۲۴) كې او په جواهر الفتاوى لومړى ټوك صفحه (۵۵۷) تر لاسه كړى ، كه پورتنى كتابونه نسي پيدا كولاى نو د اعتماد لپاره دى لاندې معتمد كتابونه مطالعه كړى ترڅو ټول هغه حديثونه يى دذهن تر واکمنى تيرسي چې دموسيقي دحرمت لپاره ذكر سوي دي :

بخارى جلد اول صفحه (۸۳۷)

ابن ماجه صفحه (۳۰۰)

اغاثة الهفان جلد اول صفحه (۲۶۱)

نيل الاوطار جلد اتم صفحه (۹۷)

نيل الاوطار جلد اتم صفحه (۱۰۰)

ابن حبان صفحه (۳۳۶)

ترمذی \ ۱۴۴ \ ۲ ،

كف الرعاع \ ۱۱۰ \ ۱۱۱ ،

كف الرعاع جلد اول صفحه (۱۵)

منتقى الاخبار وسنن ترمذی جلد اول صفحه (۴۴)

سنن ابن ماجه باب الخسوف ۱۳۰۴ (ابن ابى الدنيا فى ذم الملاهى)

مسند احمد جلد دوهم صفحه (۸)

مسند احمد جلد دوهم صفحه (۱۵۸)

مسند احمد جلد اول صفحه (۲۷۴)

مسند احمد جلد دريم صفحه (۴۳۳)

مسند احمد جلد پنجم صفحه (۲۶۸)

مسند احمد جلد شپيرم صفحه (۱۵۰)

ابوداؤد كتاب الادب باب كراهية الغناء والزمرد جلد دوهم صفحه (۶۷۴)

ابوداؤد كتاب الاشرية باب ماجاء فى السكر جلد دوهم صفحه (۵۱۹)

سنن ابى داؤد كتاب الاشرية باب فى الادعية جلد دوهم صفحه (۵۲۰)

مسند ابى داؤد الطاليسى صفحه (۵۵)

ابوداؤد جلد ثلثم صفحه (۴۳۵)

بهيقى باب ماجاء فى ذم الملاهى من المعازف والمزامير جلد اول صفحه (۲۳۱)

بهيقى جلد لسم صفحه (۲۲۲)

كنز العمال جلد اوم صفحه (۵۳۵)

مسلم جلد دوهم صفحه (۲۰۲)

والله اعلم بالصواب

موسيقى په څلورو مذهبوكي درواوالى لاره نلرى

درنولوستونكو لكه مخكى چې موپردي خبره ډيراسرار وكړى چې افغانى ټولنه يوه حنفى مذهب ټولنه ده يواځى هغه خبرى ورته داعتماد لاره خپلوى چې حنفى مذهب پريكره پرى وكړى خو په تاسف سره بايد ووايم چې په معاصروخت كې يوه ليكوال دموسيقى درواوالى لپاره ځينى داسى نكات راجمع كړى دي چې دڅلورومذهبونو څخه وتلى دى اوكه يې ديوه مذهب ديوه عالم نظر راوړى وي هغه دليكوال مدعى نه ثبتوى ځكه هغه عالم پريوه اند وي خودى دهغه عالم دويښا څخه بل شى ثبتوى ځكه امام ربانى (رح) فرمايى :

دموسيقى په رواالى هيڅ فقيه قول ندى كړى اونه يې يوفقيه روابولى .

المكتوبات جلد اول دمکتوب شمیره (۲۶۶)

اوس که پدي فکرکي سو چي په څلورو مذهبوکي څنگه درواوالی لاره نسته ؟ نوپه خپل وارسره به دڅلورو مذهبونو علماؤ نظریات په لږه پیماننه راواخلو ترڅو داعتقاد تنده موپری ماته سی .

موسیقی دحنفی مذهب له انده

مخکی تردې چې دحنفی مذهب دعلماؤ ویناوی رانقل کړو ستاسو پاملرنه یوه لنډکی مشهور حکایت ته راگرځوم چې (الاشباه والنظایر) رانقل کړی دی اودسینا امام ابوحنیفه (رحمة الله علیه) مذهب انځوروی : یوه ورځ چې سید ناامام ابوحنیفه (رحمة الله علیه) یوه باغ ته سیل لپاره راوتلی وو نو پرلاری مشهور قاضی ابی لیلی ورسره مل سو دلاری په اوږدو کي دداسی بڼو سره مخامخ سو چې سندرې یې ویلی خوکه چې هغو بڼو دغه سپیڅلی مخور علماؤ ولیدل نوچپ سوی امام ابوحنیفه (رحمة الله علیه) چې ورته رانژدی سونو ورته وې ویل : احسنتن (یعنی بڼه مووکره) دڅه وخت په تیریدو سره قاضی ابن ابی لیلی ته ددعوي یوه مقدمه راغله چې دامام ابوحنیفه (رحمة الله علیه) دشاهدی ورکولو پکښي اړتیا وه کله چې امام ابوحنیفه (رحمة الله علیه) شاهدی ته حاضر سو نوقاضی ابن ابی لیلی ورته وویل : ای استاده ! ستا شاهدی نه قبلیری ځکه تا په هغه ورځ وسندر غاړو بڼو ته وویل چې بڼه مو وکره څوک چې داسی کوی شاهدی یې دقبولیت وړنده امام ابوحنیفه (رحمة الله علیه) ورته وویل : ماوبڼو ته پرسندرو ویلو بڼه ندیولی ځکه دا فاسق عمل دی بلکی ما وبڼو ته پرچوپتیا بڼه وویل یعنی داچي تاسو دسندرو څخه چوپ سواست دامو بڼه کاروکړی .

الاشباه والنظایر صفحه (۶۵۰)

که دامام ابوحنیفه (رحمة الله علیه) وپورتنی وینا ته ځیرسی یقینا بڼکاری چې دده په اند موسیقی اوسندری هیڅ ندی روا .

دهدایي مؤلف لیکي : دسندر غاړی شاهدی نه قبلیری ځکه خلگ دکبیري گناه لپاره یوځای کوی . هدایه ، کتاب الشهادات جلددریم صفحه(۱۶۲)

دهدایي دمؤلف دپورتنی قول په تشریح کي دسندرو اوموسیقی په اړه محقق ابن همام څوصورتونه بیان کړی دی چې زمور د موضوع اړوند یې دخبرو نچور په لاندی ډول دی :

څرنگه چې بناغلی مؤلف صاحب عمومی سندر غاړی دشاهدی ورکولو څخه بی برخی کړی دی مگر حقیقت دادی چې دهغه سندر غاړی شاهدی نه قبلیری چې سندرې دموسیقی سره وایی اویاداسی سندرې وایی چې موسیقی نوی ورسره مگرناوره شعرونه وی لکه دبنځو صفت اویا دشرابو بیان پکښی سوی وی . هغه شعرونه په بنایسنه اواز سره ویل چې ناوره نوی اوموسیقی نوی ورسره هغه پروانکوی .

فتح القدير جلد شپږم صفحه (۳۶)

نوکه چې دبی موسیقی سندر غاړی شاهدی نه قبلیری نوموسیقی والابه څه حال وی اوگناه به یې څومره وی ؟

علامه کاسانی لیکي : کوم سندر غاړی چې پرځان باندی دسندرو ویلو لپاره خلگ راټولی ترڅو دده دسندرو څخه خوند واخلی نوموری سندر غاړی عادل ندی یعنی شاهدی یې نه قبلیری که څه هم شراب نه چینی اویا داسی شعرونه په بنایسنه اواز ویل چې غیرشرعی الفاظ نه وه پکښی اوموسیقی نه وه ورسره پروانکوی نوموری عالم زیاتوی : دهغه موسیقی اوریدل چې په خپل ځان کي بده وی لکه ډول ، رباب ، (ځای ناستی یی لکه اوسنی کیبورډی کمپوز) اویادوی ته ورته نورشیان ، اوریدل اوویل یې حرام دی ، اوکوم شیان چې په خپل ځان کي ناوړه نوی لکه زنگ (یالکه اوس دځینو یې سروزه تلفنونو زنگونه اویا درسی ساعت دبدلیدو زنگونه) ، پروانکوی .

بدایع اوصنایع جلد شپږم صفحه (۲۶۹)

فتح القدیر لیکي : پوه سه چي موسیقي په ټولو دینونو کي حرامه ده .

فتح القدیر جلد شپږم صفحه (۴۸۱)

ردالمحتار دابی هریره (رضی الله عنه) روایت رانقلوی چي رسول الله ﷺ وفرمایل : موسیقي اوریدل گناه ده ، ورته کینیناستل فسق دی اوخوند پری اخستل کفر دی .

ردالمحتار جلد پنجم صفحه (۲۲۳) .

نیل الاوطار جلد اتم صفحه (۱۰۰)

الله (جل جلاله) دسپیڅلو انسانانو داوصافو دبیان په تعقیب فرمایي :

لايشهدون الزور . (سورة الفرقان الاية ۷۲)

ابوبکر جصاص دابوحنیفة (رحمة الله عليه) څخه دپورتنی آیات په تفسیر کي داسی روایت کوی : د (زور) لفظ چي الله (جل جلاله) یادکړی دی موخه ځنی غناء ده .

احکام القرآن جلد دریم صفحه (۴۲۸)

دابوحنیفة (رحمة الله عليه) دپورتنی تفسیر څخه په بنکاره معلومیږی چي دده په اند موسیقي حرام شی دی نوله دی امله یی الله (جل جلاله) دسپیڅلو انسانانو څخه نفی کوی .

موسیقی دشافعی مذهب له انده

دهند دنیمی وچی (برصغیر) ستر عالم مفتی محمد شفیع صاحب په خپل کتاب (اسلام اور موسیقي) په صفحه (۳۱۲) کي لیکي : دټولو شوافعو علماؤ پردی اتفاق دی چي هغه شعر په بنکلی اواز ویل چي غیر شرعی الفاظ پکښی وی اوشهوانی قواوی راپاروی حرام دی همدا ډول هغه موسیقي بیله شعره چي مستی په انسانی وجود کي پیداکوی حرامه ده اودشوافعو علماؤ پردی اتفاق دی چي غزل دنامحرمی بنځی یا لغزنی هلک څخه مطلقا حرام دی که څه هم په پرده کي وی لکه معاصره موسیقي چي په افغانی ټولنه کي دود ده اوپه کیستونو اوسیدیانو کي خرڅیږی ځکه دشافعی مذهب ستر عالم امام غزالی رح دموسیقی اوپه بنکلی اواز دشعرونو په اړه لیکي : هغه شعر ویل حرام دی چي غیر شرعی الفاظ پکښی وی لکه پوچ اورد ، بی حیا الفاظ ، دالله جل جلاله یا درسول الله صلی الله علیه وسلم ، یا داصحابو بد اویا دبنځو صفت پکښی وی که څه هم موسیقي نوی ورسره امام غزالی رح زیاتوی : دوهم هغه موسیقي دشعر پرته رغول حرام دی چي شهوانی قوه راپاروی او سندر غاړی یی استعمالوی لکه رباب ، ډول ، شپیلی اوداسی نور دریم دبنځی اویا لغزنی هلک شعر ویل په بنکلی اواز سره حرام دی که موسیقي ورسره وی اوکه نوی ورسره ځکه ددوی داواز څخه دنورو شهوت پورته کیږی . څلورم هغه کس ته موسیقي اوریدل حرام دی چي جنسی غوښتنی باندی برلاسی وی لکه دنوی ځوانی پرمهال اوداسی نور وختونه . پنجم هغه عام سړی ته په بنکلی اواز شعرونه اوریدل ندی روا چي خپل زیات وخت پری ضایع کوی اوکه یی لږ وخت ورکاوه نوپروانکوی البته چي دودیزه موسیقي ورسره نوی لکه رباب ، ډول اوداسی نور ځکه چي نوموړی موسیقي امام غزالی رح استثناء کړی

احیاء العلوم جلد دوهم صفحه (۲۵۰)

دامام غزالی رح دپورتنی تحقیق څخه معلومه سوه چي یواځی موسیقي اوریدل ندی روا ځکه موسیقي چي افغانی ټولنه دموسیقی په نامه پیژنی هغه موسیقي امام غزالی رح حرامه گرځولی ده اونه شعر دموسیقی په ملنه روادی اونه دبنځو په اواز کي شعر اوریدل روادی اونه دلغزنی شعر اوریدل روادی حاصل داچي په معاصروخت کي چي کومی موسیقي موزارو ویایی وینو داریدلو لپاره یی په شافعی مذهب کي هیڅ جواز نسته .

موسیقی دامام مالک (رح) دمذهب له انده

(المدونة الكبرى) چې دمالکی مذهب یومعتمد اوبنسټیز کتاب دی دامام مالک رحمة الله علیه نظر دموسیقی په اړه په ښکاره ټکو کې څرگند کړی دی په نوموړی کتاب کې امام سحنون بن سعید دخپل استاذ عبدالرحمان بن قاسم عتقی څخه پوښتلی دی : ایا امام مالک رحمة الله علیه غناء روا بلله ؟ استاذ په جواب کې ورته لیکلی دی : امام مالک رحمة الله علیه دقران تلاوت لاپه ښکلی اواز مکروه گڼی نو شعر ویل په غناء سره خو بیخی مکروه بولی ، همد اړول نوموړی کتاب زیاتوی : چې دامام مالک رحمة الله علیه په اند موسیقی هم مکروه ده لکه ډول رباب ، شپیلی اوداسی که څه هم دواده اوبنادی پرمهال وی .

المدونة الكبرى ، باب فی اجارة دفاف والشعر والغناء جلد یوولسم

صفحه (۶۳) .

علامه محمد بن محمد دمالکیوو علماؤ نظر دموسیقی په اړه داسی بیانوی : په ښکلی اواز شعر ویل دموسیقی پرته جایز دی اودموسیقی سره مل مکروه دی نوموړی عالم زیاتوی : چې دمالکیوو دځینو علماؤ په اند حرام دی دلته که څه هم دمکروه لفظ ذکر سوی دی خو موخه ځینی حرمت دی ځکه کله ، کله دمکروه څخه حرام اراده کیږی .

مذاهب الجلیل ، جلد څلورم صفحه نهمه .

موسیقی دحنبلی مذهب له انده

علامه ابن جوزی رح دحنابلو فقهاؤ نظر دموسیقی په اړه داسی بیان کړی دی : دامام احمد بن حنبل رح علماء پدې اند دی چې دسندر غاری اورقاص یعنی نڅا کونکی شاهدی نه قبلیری .

تبلیس ابلیس صفحه (۳۰۰)

دحنبلی مذهب مشهور عالم علامه علی بن سلمان مرادوی لیکي : شعر په ښکلی اواز اوریدل دموسیقی پرته بی گټی کار دی اودموسیقی سره مل اوریدل حرام دی . الانصاف جلد دوولسم صفحه پنځمه .

بناغلی مرادوی زیاتوی : چې صاحب دفروع ویلی دی : غناء مکروه ده مگر زیاتو علماؤ حرامه بللی ده اوصاحب ترغیب ویلی دی : چې زیات علماء پر دوهم قول باندی دی یعنی پردې باندی چې غناء حرامه ده .

الانصاف جلد دوولسم صفحه پنځمه .

نوکله چې یوازی غناء یعنی په ښکلی اواز شعر ویل حرام یامکروه سوه نودهغه شعر به څه حال وی چې موسیقی ورسره مل وی په هر صورت حاصل دادی چې مور ولیدل چې دڅلورو ریښتینو مذهبونو کتابونو پرموسیقی باندی بندیز لگولی دی په هیڅ مذهب کې ورته دجواز لاره نسته نوکوم شی چې په څلورو مذهوکی منعه وی اویوڅوک یی دجواز لاره لتوی زما په اند داسی لاری لټول تخریب دی الله جل جلاله دي ، دی اومور ټوله دتخریب څخه وساتی په ځانگړی توگه هغه تخریب چې په دین کې وی .

والله اعلم بالصواب

دموسیقی اوریدونکی لپاره عذاب

دایوخرگند حقیقت دی چې څوک دڅښتن تعالیٰ جل جلاله اطاعت کوی الله جل جلاله اجر ورکوی اوڅوک چې معصیت کوی الله جل جلاله عذاب ورکوی چاته چې یې خوبنه سی څوک چې موسیقی اوری درسول الله صلی الله علیه وسلم دښوونی پربنسټ ویلای سو چې الله جل جلاله عذاب ورکوی ترڅو توبه ونه باسی او الله جل جلاله بڅښنه ورته ونه کړی ځکه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي : دای هریره رضی الله عنه څخه روایت دی : چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دی : دموسیقی اوریدل گناه ده ورته کښیناستل فسق دی اوخوند پری اخستل کفر دی .

رواه محمد بن اسحاق نیل الاوطار جلد اتم صفحه (۱۰۰)

په پورتنی حدیث کې چې دکفر لفظ راغلی دی موخه ځنی دنعمت ناشکری ده

درمختار جلد پنځم صفحه (۲۲۳)

دحضرت عبدالله بن مسعود رضی الله عنه څخه روایت دی چې یوه شپه درسول الله صلی الله علیه وسلم په غور کې دیوې سندری ږغ راغلی رسول الله (صلی الله علیه) وسلم درې ځلی وفرمایلي : ددغه سندری ویونکی لمونځ نه قبلیری ، ددغه سندری ویونکی لمونځ نه قبلیری ، ددغه سندری ویونکی لمونځ نه قبلیری .

نیل الاوطار جلد اتم صفحه (۱۰۰)

دانس او عائشي (رضی الله عنهما) څخه روایت دی : بیشکه نبی (صلی الله علیه وسلم) وفرمایلي : دوه اوازونه دی چې په دنیا او اخرت کې لعنت باندی دی : یو دډول او موسیقی ږغ دی چې ددوشحالی پرمهال وی او دوهم دویرکولو ږغ دی چې دغم پرمهال وی .

رواه بزاز و ابن مردويه و البیهقی و ذکره الكنز عن الضیاء ایضاً کنز العمال جلد اوم صفحه (۳۳۲)

دحضرت ابوامامة (رضی الله عنه) څخه روایت دی : چې ده مبارک فرمایلي دی : کوم سړی چې دسندری اواز پورته کړی څښتن تعالیٰ (جل جلاله) دوه شیطانان راواستوی دنوموړی سندر غاړی پراوړو کښینی او پرځیگر یې پښی ترهغه وخته بنوړوی ترڅو دسندری ویلو څخه چوپ کیږی .

اخرجه ابن ابی الدنيا و ابن مردويه ، ورواه طبرانی باسانید و رجال و ثقفا وضعفو ا . مجمع الزوائد ، جلد دریم صفحه (۱۳۰)

عبدالله بن مسعود (رضی الله عنه) فرمایي : پرسندری ویونکی او پرهغه چا چې سندری ورته ویل کیږی دالله (جل جلاله) لعنت دی .

اخرجه ابن ابی الدنيا و البیهقی فی شبعه .

محدث ضحاک فرمائی : سندری دمال تاوانول دی او دالله (جل جلاله) ناراضی ده .

روح المعانی جلد : یوویشتم ، صفحه (۲۸)

(رقص) نڅا

الله (جل جلاله) دانسانی ژوند موخه عبادت ټاکلی دی څوک چې تراصلي هدف تیریری اوپه ناوره اوبگتو کارونو اخته کیږی ښکاره خبره ده چې دالله (جل جلاله) دټاکلی موخی څخه سرغړونه ده . کله چې به یوڅوک دالله (جل جلاله)

دسر غرونی په صورت کې دالله (جل جلاله) رضا (خوښی) تر لاسه کړی؟ نڅا هغه کړنه ده چې داسلام دپیل څخه تر اوسه پوری چې کوم صحابه، تابعین، تبع تابعین، محدثین، مفسرین، متفرقه علماء او ټول صالحین کسان راغلی دی دهیچا څخه دغه ناوړه کړنه نه ده ثابته سوی اونه دیوه مذهب لخوا درواوالی اجازه ورکړل سوی ده په ځانگړی توگه په حنفی مذهب کې یې هیڅوک ثبوت نه سی وړاندی کولای چې دنڅا درواوالی اجازه یې ورکړی وی کوم څوک چې یې دجواز لاره لټوی په ښکاره دافغانی متدیني ټولنی چوپړ نه بلکی داتولنه یوه لوی انحراف ته هڅول دی که څه هم دنڅا دحرمت لپاره ډیر دلایل سته خودلته به درسالی دوروکوالی له امله په بیلگی بسنه وکړو .

امام ربانی رح لیکي: دنڅا اوموسیقی دجواز لپاره هیڅ فقیه وینا نه ده کړی اونه یې دجواز لاره دځینو صوفیانو په وینا پیدا کیدلای سی .

المکتوبات، جلد: لومړی دمکتوب شمیره: (۲۶۶)

جواهر الفتاوی لیکي: رقص (نڅا) په قران اوحديث کې حرام ښودل سوی دی څوک چې ناڅی(رقص کوی) دکبیره گناه کونکی دی اوورته فاسق اوفاجر ویل کیږی .

علامه جوزی لیکي: دسنډری ویونکی اونڅاکونکی شاهدی نه قبلیری .

تبلیس ابلیس صفحه (۳۰۰)

والله اعلم بالصواب

کتبه: العبد الافقر الی عبد الهادی (حماد) ۲/۱۵ \ ۱۳۸۶ هجری شمسی

ای خدایه! کوچنی زوی عبدالمتین (حماد) ته می لور اوگټور علم ورنصیب کړی ای خدایه! ته وینی چې کله په اخره شپه د کتاب کمپیوټری لیکنه بشپړی ده عبدالمتین جان دشپې تریوی بجی پوری داتو کالو په عمر ددینی مینی په موخه راسره ناست وواودخلاصیدو پرمهال یې دشکرویلو دعاکوله .

امین یارب العالمین